
 Olvasmány
Sir 24, 1-4; 12-16

A bölcsesség a maga dicséretét zengi, tiszteletben áll Istennél, népe közepette dicséri önmagát. Megszólal a Magasságbeli gyülekezetében, és Isten népének serege előtt eldicsekszik. Magasztalják népe körében, megcsodálják a szentek gyülekezetében. Dicsérik a választottak sokasága előtt, s áldják az áldottak között.

Így beszél hozzájuk: „A mindenség Teremtője parancsot adott nekem, s aki teremtett, kijelölte sátrának helyét. Így szól: »A sátradat Jákobban üsd fel, örökrészed Izraelben legyen, és választottaim között verj gyökeret.«

Ósidőktől fogva, a kezdet kezdetén teremtett, és nem pusztulok el soha, mindörökre. Szolgáltam előtte szent sátrában, majd pedig Sionban kaptam lakóhelyet. Letelepedtem a szeretett városban, s Jeruzsálemben van uralmam székhelye. Dicsőséges nép közt vertem így gyökeret, az Úrnak részében, az ő örökrészen, s a szentek gyülekezetében meglelepedtem.”

 Szentlecke
Ef 1, 3-6. 15-18

Testvéreim! Áldott legyen az Isten, Urunk Jézus Krisztus Atyja, aki Lelkének minden áldásával megáldott minket a mennyekben lévő Krisztus által. Őbenne választott ki a világ teremtése előtt, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk színe előtt. Szeretetből eleve arra rendelt minket, hogy akaratának tetszése szerint, Jézus Krisztus által fogadott fiakká legyünk, és magasztaljuk fölséges kegyelmét, amellyel szeretett Fiában jóságosan megajándékozott minket.

Amióta értesültem az Úr Jézusba vetett hitetekről, és az összes szent iránt tanúsított szeretetetekről, szüntelenül hálát adok értetek, és imádságomban újra meg újra megemlékezem rólatok. Urunk Jézus Krisztus Istene, a dicsőséges Atya adja meg nektek a bölcsesség és a kinyilatkoztatás Lelkét, hogy megismerjétek őt. Gyűjtsen lelketekben világosságot, hogy megértsétek, milyen reménységre hívott meg titeket, és milyen gazdag az a fölséges örökség, amelyet ő a szenteknek készített.

 Evangélium
Jn 1, 1-5. 9-14

Kezdetben volt az Ige. Az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige. Ő volt kezdetben Istennél. Minden őáltala lett, és nélküle semmi sem lett, ami lett. Őbenne élet volt, és ez az élet volt az emberek világossága. A világosság a sötétségben világít, de a sötétség nem fogadta be.

Az Ige az igazi világosság volt, amely a világba jött, hogy megvilágítson minden embert. A világban volt, és a világ őáltala lett, de a világ nem ismerte fel őt. A tulajdonába jött, de övéi nem fogadták be. Mindazoknak azonban, akik befogadták, hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek; azoknak, akik hisznek benne, akik nem vér szerint, nem a test kívánságából, és nem is a férfi akaratából, hanem Istentől születtek.

És az Ige testté lett, és közöttünk lakott. Mi pedig láttuk az ő dicsőségét, mely az Atya Egyszülöttjének dicsősége, telve kegyelemmel és igazsággal.

Reményik Sándor:

János evangéliuma

Összehajolnak Máté, Márk, Lukács,
És összedugják tündöklő fejük
Bölcső körül, mint a háromkirályok,
Rájok a Gyermekek glóriája süt.
A gyermeké, ki rejtelmesen bár
S természetfölöttin fogantatott:
De fogantatott mégis, született
S emberi lényként, tehetetlenül,
Babusgatásra várón ott piheg.
A gyermek, a nő örök anya-álma,
Szív-alatti sötétből kicsírázott

Rongyba, pólyába s egy istálló-lámpa
Sugárkörébe. Bús állati pára
Lebeg körötte: a föld gőz-köre.
A dicsfény e bús köddel küszködik.
Angyal-ének, csillagfény, pásztorok
S induló végtelen karácsonyok,
Vad világban végtelen örömök
Lobognak, zengnek - mégis köd a köd.
S mindez olyan nyomorún emberi
S még az angyalok Jóakarata,
Még az is emberi és mostoha.

De János messze áll és egyedül.
Nem tud gyermekről és nem tud anyáról,
Nem születésről, nem fogantatásról,
Csillag, csecsemő, angyalok kara,
Jászol, jászol-szag, - József, Mária,
Rongy és pólya, királyok, pásztorok,
Induló végtelen karácsonyok:
Nem érdeklik - vagy mint rostán a szem
Kihull az ő külön történetéből,
Kihull mindez, és mindez idegen,
Apró, földízű, emberi dolog.
Nagyobb, nagyobb, ó nagyobb a Titok!

János, evangelista, negyedik
Külön áll, világvégén valahol,
Vagy világ-kezdetén, vad szikla-völgyben
S a fénytelen örvény fölé hajol.
És megfeszül a lénye, mint az íj,
Feszül némán a mélységek fölé,
Míg lényéből a szikla-szó kipattan
S körülrobajlik a zord katlanokban
Visszhangosan, eget-földet-verőn,
Hogy megrendül a Mindenség szíve

*Kezdetben vala az Ige.
S az Ige testté lőn.*

HIRDETÉS

Az erre az évre vonatkozó miseszándékokat a sekrestyében ill. hivatali időben a plébánián lehet írni.

Január 6-án, kedden lesz Urunk megjelenésének, vízkeresztnek az ünnepe. Ezen a napon reggel 7 órakor és este 18 órakor lesznek misék a Dómban. A vízszentelés szertartását az esti szentmisében végezzük.

Plébániánk lelkipásztorai idén is szívesen mennek vízkereszt idején mindenkihez megáldani otthonukat. Akik ezt szeretnék, azok a plébánián vagy a sekrestyében tudják a látogatás időpontját egyeztetni.